

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718200357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718200357.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: Mgr. H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. R., ul. J. P. XX/XX, zastúpený JUDr. Peter Havlík, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Nitra, Damborského 13, IČO: 50 361 864, proti odporcovi: MUDr. C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. H., W. XXX/XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 21Pc/4/2018-18 zo dňa 01.10.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Vo výrokoch I. a II. odvolaním nenapadnutých, ostáva rozsudok **n e d o t k n u t ý.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi určenú rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 5C/45/2013-76 zo dňa 15.08.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/417/2015-134 zo dňa 27.08.2015 za obdobie od 17.06.2017 do 30.01.2018. Zároveň rozhodol o povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi zaplatené výživné za uvedené obdobie vo výške 1.866,67 eur v lehote 15 dní. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Súd prvej inštancie rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62 a § 78 Zákona o rodine, § 231 CSP, resp. o trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP, resp. § 55 CMP. V rozhodnutí konštatoval, že boli splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti ukončením štúdia odporcu na lekárskej fakulte dňom 17.06.2017. Rozhodol tiež o povinnosti vrátiť vyplatené výživné za obdobie do 31.1.2018. Pri rozhodnutí o trovách konania konštatoval, že nie je dôvod odkloniť sa od úpravy trov v zmysle § 52 CMP a nie sú dôvody na aplikáciu ust. § 55 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výroku o trovách konania prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v tomto prípade sa jednalo o v poradí druhé rozhodnutie súdu. Poukázal na priebeh konania, ktoré podľa neho z väčšej miery zapríčinil odporca vzhľadom na jeho správanie sa ako syna k otcovi. Tento nesúhlasil so zrušením vyživovacej povinnosti od momentu ukončenia vysokoškolského štúdia. Naopak v rozpore s dobrými mravmi si uplatňoval nárok na výživné aj za ďalšie obdobie. Odvolateľ žiadal, aby bol výrok o trovách zmenený a tieto priznané žalobcovi, prípadne, aby súd napadnutý výrok zrušil a vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Podľa neho boli splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 55 CMP, keď odporca svojim správaním zapríčinil konanie, nerešpektoval ustanovenia Občianskeho zákonníka ani zásady dobrých mravov. Otcovi neprejavuje žiadnu úctu a je preto nanajvýš nespravodlivé, aby otec musel znášať trovy konania, ktorého existenciu a dĺžku zapríčinil odporca. Rozhodovanie súdov má plniť aj výchovnú funkciu, v tomto prípade dospelé dieťa MUDr. P. svojim správaním zapríčinil trovy a bolo by spravodlivé, keby náhradu navrhovateľovi ako otcovi uhradil.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V ostatných výrokoch odvolaním nenapadnutých ostal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

4. V danom prípade ako vyplynulo z obsahu spisu, preskúmaného rozsudku a obsahu odvolania súd prvej inštancie posudzoval splnenie zákonných podmienok pre zánik a zrušenie vyživovacej povinnosti na návrh otca a voči plnoletému synovi. Po zistení skutkového stavu súd prvej inštancie zrušil vyživovaciu povinnosť a tiež rozhodol o vrátení časti výživného. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd zároveň uviedol, že nevzhladol dôvody na aplikáciu ust. § 55 CMP, v zmysle ktorého súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Odvolací súd tak mal posúdiť, či aplikácia ust. § 52 CMP vzhľadom na prejednávaný prípad bola správna, resp. či existujú dôvody, pre ktoré by bolo vhodné navrhovateľovi priznať náhradu trov konania. Tento zdôvodňoval použitie ust. § 55 CMP vo vzťahu k nemu a náhrade trov konania a z dôvodov, že syn sa k nemu správa pohŕdavo, v rozpore s dobrými mravmi, zapríčinil viacmenej konanie tým, že neoznámil ukončenie vysokoškolského štúdia na lekárskej fakulte a tiež mu vyčítal zapríčinenie zdĺhavosti súdneho konania.

5. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to preventívnu a sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v zmysle tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V tomto prípade nie je možné uplatňovať sankčnú funkciu, ktorá by sa mala pomeriavať v súlade so zásadou úspechu. V týchto konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám a žiaden z nich nemá nárok na ich náhradu od iného účastníka. Toto všeobecné pravidlo je možné prelomiť v dvoch prípadoch, a to keď náhradu trov možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon alebo, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Použitie moderačného práva pri náhrade trov konania súdom by mal tento ako jedno z kritérií vyhodnocovať osobné a majetkové pomery účastníkov a najmä okolnosti prejednávanej veci. V tomto prípade sa aj odvolací súd prikláňa k zdôvodneniu súdu prvej inštancie, že v tomto prípade nevzhladol dôvody pre aplikáciu ust. § 55 CMP. Nie je možné konštatovať, že spor vyvolal svojim správaním len odporca, resp. že by tento nejakým spôsobom predžoval. Tiež nemožno hovoriť o úspechu niektorého z účastníkov v konaní, hoci v konečnom dôsledku bolo návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti a vrátenie časti zaplateného výživného navrhovateľovi vyhovené. V konaní tiež nebolo preukázané, že by vyživovacia povinnosť zanikla alebo súd túto zrušil z dôvodov správania sa odporcu v rozpore s dobrými mravmi.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom odvolací súd rozhodnutie o trovách konania súdom prvej inštancie, ktorý aplikoval ust. § 52 CMP a konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, považoval za správne. Z týchto dôvodov výrok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a uviedol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).